

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

Kacsóh Pongrácz: János vitéz. Előadás a Dóm téren, ma este 8 órakor.

Szegedi Építőipari Napok. A Szeged az ezredfordulón című kiállítást ma, szombaton délelőtt 10 órakor Prágai Tibor, a városi tanács elnökhelyettese nyitja meg a Móra Ferenc Múzeum földszinti dísztermében. A Magánlakásépítés — korszerű építési anyagok című kiállítást ma délelőtt fél 12 órakor Szilágyi Lajos, építésügyi és városfejlesztési miniszterhelyettes nyitja meg a Marx téri Ipari Vásárcsarnok M pavilonjában. A kiállítás helyén naponta 10 és 11, illetve délután 3 és 4 óra között lakásépítési tanácsadás lesz. Ma, továbbá augusztus 13-án és 15-én délután 2 órától filmvetítés. Csallád házak panelből című kiállítás naponta 10 és 18 óra között tekinthető meg.

Percz János Munkácsy-díjas ötvösművész kiállítása a Gulácsy Lajos Teremben, délelőtt 9 és délután 2 óra között.

Fotóklubok 15. Szegedi Szalonja a Bartók Béla Művelődési Központban, mindennap 10-től 18 óráig.

A szegedi műgyűjtők klubjának ötödik kiállítása

a Juhász Gyula Művelődési Központban, naponta 10 és 18 óra között.

Fábrí Judit keramikum- és szobrászművész kiállítása a Juhász Gyula Művelődési Központban, augusztus 15-ig. Megtekinthető naponta 10 és 18 óra között.

XX. Szegedi Nyári Tárlat a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában.

Szentirmai Zoltán szobrászművész tárlata a Közművelődési Palota kupolájában.

1978 legjobb plakátjai. Kiállítás a November 7. Művelődési Házban, augusztus 15-ig.

Képek a Tiszáról. Horváth Dezső és Gyenes Kálmán fotókiállítása a szegedi Tömörkény István Művelődési Házban, délután 3-7-ig.

A Solar alkotócsoporthoz tartozók kiállítása a dorozsmai Petőfi Sándor Művelődési Házban.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai: Hunok, avarok, magyarok; László Gyűjtemény; Épülő Szeged; Kőolaj és földgáz; Ember és környezete; Csongrád megyei parasztházak és -viseletek; „Vasvirágok” — a szegedi lakatos- és kovács mesterség 200 éve; Móra-emlékszóba; A szegedi városban „Tűzön vízen keresztül él Szeged” — kiállítás a szegedi nagy árvíz 100 éves évfordulójára.

Az örök Tisza. A Somo- gyi-könyvtár kiállítása a könyvtár olvasótermében. Megtekinthető naponta 10 és 19 óra között.

III. Lele József néprajzi gyűjteménye Tápén (Várto u. 4.), megtekinthető délután 2 és 6 óra között.

XVII. Nemzetközi Motortorcsverseny és Országos Bajnokság a Tiszán. Ünneplés megnyitja és az első futam ma délután 3 óráig.

Antigoné feketében, fehérben

A szegedi dóm-színház három előadását ér meg — talán éppen ezért, és mert több ezer néző előtt kell színpadra lépni, nagyobb a művész felelőssége, várakozása is.

A festményen — Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában közzéadott színtípus — hófehér, finom, rajzos redőzetű ruhába öltöztetett tragikus sorsú hős. A szegedi Antigoné tartásában, ruhájának villanó fehéreibe, lendülő feketeibe, amint szembenéz a megcsontosodott rend, a mozdíthatatlan hatalom képviselőjével, Kreónnal.

Érdekes, izgalmas ket- tősség. Mert igaz a fekete Antigoné is, igaz a fehér is. Hitelesítő a rendezői szándék tisztáztatása, a szí- nészi munkán átsütő alázat, a festői gondolat érett mély- sége — a tehetség fekete- fehér pecsétje.

A szegedi dóm-színház három előadását ér meg — talán éppen ezért, és mert több ezer néző előtt kell színpadra lépni, nagyobb a művész felelőssége, várakozása is.

A festményen — Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában közzéadott színtípus — hófehér, finom, rajzos redőzetű ruhába öltöztetett tragikus sorsú hős. A szegedi Antigoné tartásában, ruhájának villanó fehéreibe, lendülő feketeibe, amint szembenéz a megcsontosodott rend, a mozdíthatatlan hatalom képviselőjével, Kreónnal.

Érdekes, izgalmas ket- tősség. Mert igaz a fekete Antigoné is, igaz a fehér is. Hitelesítő a rendezői szándék tisztáztatása, a szí- nészi munkán átsütő alázat, a festői gondolat érett mély- sége — a tehetség fekete- fehér pecsétje.

Hármori Ildikó fekete-Antigonéja a dóm-színházban, és a fehér-Antigoné Vinkler László festményén

„Kísér Iszméné...”

Még nincs fél hét. Az első próba 8-kor, jó másfél óra múlva kezdődik. A dóm-színház alatti öltözőben Jani Ildikó már Iszméné jelmeze. A tükörről is a görög tragédia szereplője néz vissza rá. Jelmezeinek redői sodrott kötélek hangsúlyoz- zák, fején bőrből készült, különös ékszer.

— Furcsa érzés Iszméné jelmezebe bújni. Ez a szerep főiskolás korom óta kísért. Egyik vizsgafeladatom volt Antigoné és Iszméné jelenete, később a televízióban egy irodalmi pódium- műsor kapcsán ismét talál- koztam vele, majd egy meg- nem valósult produkció ren- dezője Iszméné megformáló- jaként megint rám gondolt. Most újból visszatért Sze- gedre.

Jani Ildikó

— Hogyan fogadta a fel- kérést?

— Nagyon örültem a fel- adatnak. Azért, mert újra találkozhattam azokkal a szí- nészekkel, akiket becsülök és szeretek; azért, mert Szine- tár Miklóssal már dolgoz- tam együtt, és erről a mun- káról szép emlékeket őrzök magamban.

— Mint a Thália Színház tagja, gondolom, hosszabb a szegedi, mint más színház- belieknek. Hiszen évről évre a tháliások, Kazimir Ká- roly vezetésével, különös és eredeti produkciókat készí- tenek a Körszínházban. De vannak-e szabadtéri élmé- nyei?

— Még sosem játszottam szabad téren, ez az első ilyen jellegű feladatom. Amikor először kiálltam a színpad- ra, s fölfigyelték az emberek iszonyú méreteit, az első reakcióm az ijedség volt. Aztán a mikrofonnal baj- lódtam, nem hallottam visz- sza a saját hangomat, nem éreztem, nem tudtam fel- mérni a hangerőmet. Most már megbarátkoztam a kö- rülményekkel.

— Gyakran láthatjuk tele- vízióban, filmben, hallhatjuk hangját a rádióban, és so- kat van színpadon a Thália- ban. Melyik feladat áll leg- közelebb egyéniségéhez?

— Minden feladat más és más. A színházban a mű- helymunkát szeretem, a rend- szerességet, folyamatosságot, azt az utat, amikor a pró- bák folyamán megszületik az előadás. A televízió az a mű- faj, mely leginkább népsze- rűsíti az embert, különösen a sorozatfilmek tehetnek is- mertéért, kedvelté egy-egy színészt. Nagyon közel áll hozzám a rádió, ahol olyan lehetőségeket is kapok, ame- lyeket alkatilag nem tudok színpadon megteremteni. S vonz a nagy játék: a han- góm az egyetlen eszköz, ez- zel kell jellemeket formál- nom, eseményeket érzel- tetnem.

— Hogyan érzi magát Sze- gedben?

— Kellemesen telnek nap- jaim. Számomra Szeged igazi nyári város. Édesanyám- mal régebben gyakran jár- tam itt, de mindig csak át- utazóban. A szabadtéri elő- adásai közül Shakespeare Rómeó és Júlia című drá- májára emlékszem, főiskolás évfolyamtársaim, Kalocsai Miklós és Kutvölgyi Erzsé- bet alakították a főszerepe- ket. Emlékezetemben a vá- rosnak egy-egy jellegzetes pontja él. Most a próbák előtt másfél nappal eljöttem Szegedre. És csak mentem, mentem, szinte habzsolva jártam a várost. Így sem okozott csalódást...

T. L.

Búcsúzik a János vitéz

Ezen a képen Kukorica János búcsúzik Iluskájától, ma, szombaton este viszont a János vitéz című produkció köszön el a nézőktől. A ta- valyról átmentett Kacsóh- daljáték ma este negyedszer kerül színre. A Vámos László rendezte nagy sikerű előadás főszereplő Kovács József, Oszvald Marika, Békés Ita- la, Zsádon Andrea, Suka Sándor, Gárday Gábor ala- kítja. Az emlékezetes díszlet és a jelmezek tervezője Koós Iván. Az eddigi három János vitéz-előadást közel 18 ezer néző látta.

Mitől jó egy összekötő?

A kérdés persze nem fut- balposzttra vonatkozik. Bár hasonlóság éppen — főleg a jó forma követelményeit il- letően — akad.

— Tíz-tizenöt percet leszá- mitva végig a színpadon va- gyunk, szövegünk nincs túl sok. Mégis, a karvezető fel- adata egyáltalán nem olyan egyszerű, amilyennek láts- zik. Teljes koncentrációt kí- ván, néha hosszú percek tel- nek el anélkül, hogy meg- kellene szólalnia, azután hir- telen máris beilleszkedni a darab menetében. Tehát egy pillanatra sem szabad való- jában kiesni a cselekmény áramköréből. A karvezető a görög tragédiákban nem „éles” karakter: a nép gon- dolatainak tolmácsolója, ha- tározottan és erőteljesen.

— Gelley Kornél szerint hogyan lehet e szerep meg- formálója igazán „formá- ban”?

— Úgy, ha tudja — hogy összekötő. És nem más. Ha tudja, hogy a darab nem ró- la szól, ő csak a főszereplők segítője, és szinte kizáró- lag csak a hangjára építhet. Illusztrál, értelmez, tovább- lendít vele. A hanghordozás- ban, a hangvételben pedig benne kell lennie, hogy ezt az ókori tragédiát 1979-ben játsszuk, nem maszkban és nem kothurnusban, s így amennyire ez a hatalmas tér megengedi, a mai néző fülé- re apellálva. Vagyis úgy kell hangsúlyozni, intonálni, hogy se agálónak, se kántálónak ne tűnjék.

— Szokatlan az összekötői poszt?

— Elég. Görög drámá- ban 1961-ben játszottam, de

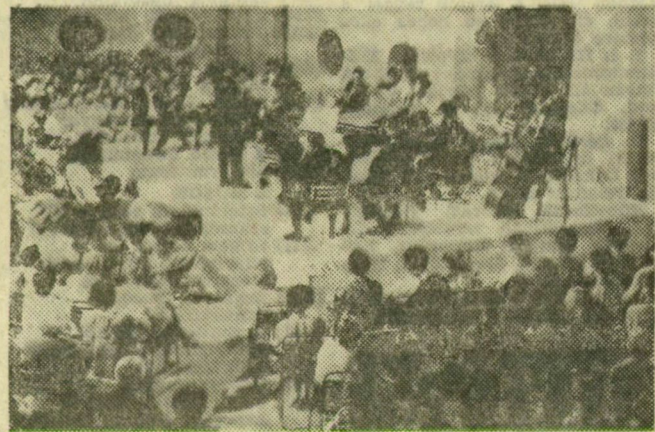
Az első karvezető:
Gelley Kornél

karvezetőt eddig sohasem. Azonfelül szabadtéri és sza- badtéri között is óriási a kü- lönség. Ot-hat éven át, „zi- snórban” vendégszerepeltam Gyulán, de szinte össze sem lehet hasonlítani Szegeddel. Nagyon kell vigyázni, hogy beszéd közben a nagyon ke- vés mozgást megszokva, ha kiesés mégis helyet változtat- tok, a mikrofonok szempont- jából holt térbe ne kerüljék. Karvezető-összekötőnek pe- dig, hangsúlyozom, mindene a hang. S ami ebből követ- kezik: a tudatos szerepfunk- ció.

D. L.

Muzsikáló udvar

Karmester, az utolsó pillanatban

Megtelt a tanácsház udvara

Kellemetlen prólógus ve- zette be a Muzsikáló Udvar csütörtök esti hangversenyt. A fölépésre készülődő Sze- gedi Kamarazenekar dir- gense, Pál Tamás, rosszul lett, kórházba kellett szállí- tani (ahol később szerencsé- re javult az állapota), így veszélybe került a koncert is, melyre pedig rangos művészek utaztak ide: Szem- jon Sznyitkovszkij szovjet hegedűművész, tanítványa Kapás Géza, valamint Kocsis Albert. Mindhármán ismerő- seink, játszottak már, nem is akárhogyan, a tanácsháza udvarán, vendégszereplésük ezúttal is különleges cseme- gét ígért.

Szerencse a kellemetlen- ségben: Sznyitkovszkij el- kísért Szegedre a győri szimfonikusok vezető kar- mestere, Jancsó Antal. S minthogy nagyrészt ismert művekről volt szó, vállalta a beugrást — megmentve a koncertet, melyre ráadásul zsűfőlésig megtelt az udvar, rendkívül volt az érdeklő- dés. Hasonlóképpen „ugrott be” a csembalo mellé Bódis Péter, a kitűnő szegedi zon-

goraművész, continuózni — így aztán formailag minden rendjén volt, s tulajdonké- pen „művészileg” sem bo- rult föl egyetlen szám sem. Ami önmagában véve ritka bravúr, hiszen karmesternek próba nélkül dirigálni egy műsrot, amit más állított be, lényegében azt jelenti, hogy nemcsak diktálnia, de aszo- kásosnál érzékenyebben al- kalmazkodnia is kell. A tör- téntek okán ezért alig lehe- tet szó többről, mint figyel- mes kottaolvasásról (Jancsó- vics ennek dacára a műsor nagy részét fejből vezette) — így is emlékezetes maradt a Vivaldi-negyvesverseny (Sznyitkovszkij, Kocsis Al- bert, Kapás Géza, Rákosi Géza szólóival, koncertmes- ter Laczkó Sándor), Lass Zoltán fuvolajátéka, Bach: h-moll szvitjében, és termé- szetesen Sznyitkovszkij ha- tározott, markáns, stílus- tisztá hegedűlése Mozart A- dur versenyművében, illetve Bach d-moll kettősversenyé- nek azon momentumai, ahol Kocsis Albert és Rákosi Gé- za kidolgozott együttes játé- kát élvezhettük.

N. I.

